

Blok tematyczny: Szkolne sprawy

Temat dnia: Jesienne klimaty. Co można zrobić z kasztanów?

Cel lekcji: Wprowadzić elementy wiedzy o kasztanowcach i dębach. Wykorzystać kasztany do zajęć twórczych. Zainspirować dzieci do twórczości plastycznej z użyciem samodzielnie zebranych kasztanów i żołędzi. Powtórzyć pytania i odpowiedzi: „Kto to jest?” i „Co to jest?”. Wprowadzić nazwy zwierząt przy wykorzystaniu dziecięcych prac twórczych, wprowadzić pytanie: "Jakie coś jest?".

Pomoce:

Nauczyciel: Ilustracje zwierzątek i ludzików(internet lub książki).

Uczeń: Zebrane samodzielnie kasztany (w łupinach i bez) i żołędzie (w „czapeczce” i bez), przybory szkolne, klej, nożyczki, wykałaczki lub zapałki, kolorowe włóczki, plastelina.

Zapis w dzienniku: Opowieść o kasztanowcach i kasztanach oraz o żołędziach - owocach dębu. Czytamy wiersz W. Broniewskiego. Tworzymy kasztanowe ludziki i zwierzątka, nazywamy je i opisujemy ich cechy. Wprowadzenie wybranych przymiotników bez stosowania nazwy gramatycznej.

Przebieg:

1. Opowiadanie N. o kasztanowcach i dębach oraz ich owocach. Wierszyk Władysława Broniewskiego.

N. opowiada o tradycji utrwalonej we wszystkich polskich szkołach:

Nie wiem, czy wiecie, ale dzieci w polskich szkołach zawsze zbierają jesienią kasztany i żołędzie, by potem tworzyć całe kasztanowe miasteczka. Na lekcjach powstają wówczas ludziki, zwierzątka, różne sprzęty. Wszystko zależy od inwencji dzieci. Władysław Broniewski, polski poeta napisał nawet na ten temat wiersz. Posłuchajcie.

Władysław Broniewski

Zbieramy kasztany

Zbieramy kasztany,
robimy w nich dziurki,
a wtedy je można
nawlekać na sznurki.
Tak robi się lejce,
naszyjnik z koralami.
Kasztany, kasztany
będziemy zbierali.

Dzieci próbują powtarzać za nauczycielem. Wiersz jest łatwy, melodyjny. Można przeczytać go kilkakrotnie. Nastawiamy się na zapamiętywanie (N. oczywiście krótko objaśnia znaczenia wyrazów).

2. Oglądamy obrazki i fotografie zrobionych przez inne dzieci kasztanowych zabawek. N. może je znaleźć w internecie na google.pl, wpisując hasło: zabawki z kasztanów.

3. N. w ogólnych zarysach ustala z dziećmi, jakie wykonają zwierzątka, wprowadzając jednocześnie nowe słownictwo.

krowa - krówka
osioł - osiołek
owca - owieczka

koń -konik
jeź - jeżyk
mrówka
gąsienica
żółw -żółwik
pies -piesek
kura -kurka

(możliwości jest bardzo wiele, pokazują to fotografie, które N. przedstawi swoim uczniom)

4. Praca twórcza - dzieci wykonują zabawki z kasztanów. Brzuszek i głowy powstają z kasztanowych lub żółdziowych owoców, a nóżki i ogonki robi się zwykle z zapatek lub wykałaczek. Kolory nóżek można zmieniać, okręcając zapatek kolorowymi włóczkami. Po wykonaniu zabawki stabilizuje się ją na plastelinowych podstawkach.

5. Wystawa kasztanowych zwierzątek.

N. pyta, przyglądając się poszczególnym dziełom: Co to jest? To jest krowa. (pytanie powtarza się wielokrotnie w stosunku do wszystkich dzieci. Ważne, aby także dzieci stawiały pytania sobie wzajemnie).

6. Wprowadzenie przymiotników bez objaśnień gramatycznych.

Jaka jest głowa twojej owieczki? Głowa mojej owieczki jest mała.

Jaka jest głowa twojej krowy? Głowa mojej krowy jest duża.

Jaka jest twoja krowa? Moja krowa jest łaciata.

Jaki jest ogon twojego osiołka? Ogon mojego osiołka jest czarny.

Jaki jest brzusek twojego baranka? Brzuszek mojego baranka jest duży.

Jaki jest twój jeżyk? Mój jeżyk jest zielony i kolczasty.

7. Sesja fotograficzna. Wystawa zostaje w klasie, ale dzieci fotografują swoje dzieła telefonami, aby pokazać je rodzicom.

Zadanie domowe

Narysuj swoje kasztanowe zwierzątko. Powtórz nazwy zwierząt, które poznałeś na lekcji.